

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2012. gada 19. septembrī (19.09)
(OR. en)**

13950/12

**MI 567
COMPET 559
POLARM 5
COSDP 787
PESC 1130
COARM 205**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2012. gada 3. jūlijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretārs <i>Uwe CORSEPIUS</i> kungs
K-jas. dok. Nr.:	COM(2012) 359 final
Temats:	Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Eiropas Savienībā, transponēšanu

Pielikumā ir pievienots Komisijas dokuments COM(2012) 359 final.

Pielikumā: COM(2012) 359 final

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 29.6.2012
COM(2012) 359 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

**par Direktīvas 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību
saistīto ražojumu sūtījumiem Eiropas Savienībā, transponēšanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

SATURS

1.	Ievads	4
2.	Transponēšana dalībvalstīs.....	5
3.	Direktīvas darbības joma: ar aizsardzību saistīti ražojumi.....	5
4.	Iepriekšējas atļaujas princips.....	6
4.1.	Ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem starp dalībvalstīm jāsaņem iepriekšēja atļauja... ..	6
4.2.	... bet iespējami izņēmumi.....	6
4.2.1.	Sūtījumi uz vai no valstu iestādēm un bruņotiem spēkiem, starptautisku organizāciju sūtījumi vai sūtījumi sadarbības programmām bruņojuma jomā	6
4.2.2.	Sūtījumi, kas saistīti ar humāno palīdzību un ārkārtas situācijām	6
4.2.3.	Sūtījumi remontam, tehniskai apkopei, izstādei vai demonstrēšanai.....	6
4.2.4.	Papildu izņēmumi.....	7
4.3.	Caurvešanas un ievēšanas licences ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, kurus ieved dalībvalsts teritorijā vai kuri šķērso to	7
4.4.	Komponenti.....	7
5.	Vispārīgas, globālas un atsevišķas sūtījumu licences	8
5.1.	Trīs sūtījumu licenču veidi.....	8
5.2.	Vispārīgās sūtījumu licences	8
5.2.1.	Piegādātāji, kuri varēs izmantot vispārīgās sūtījumu licences	8
5.2.2.	To saņēmēju kategorijas, kuri saņem ar aizsardzību saistītos ražojumus ar vispārīgo sūtījumu licenci	8
5.2.3.	To ar aizsardzību saistīto ražojumu veidi, kurus drīkst sūtīt ar vispārīgo sūtījumu licenci	9
5.2.4.	Reģistrācija pirms vispārīgās sūtījumu licences pirmās izmantošanas	9
5.3.	Globālās sūtījumu licences	9
5.4.	Atsevišķās sūtījumu licences.....	10
5.5.	Informācija, ko sniedz piegādātāji	10
5.6.	Licencēšanas iestādes.....	10
6.	Saņēmējuzņēmumu sertificēšana	10
6.1.	Sertificēšanas mērķis	10
6.2.	Sertificēšanas kritēriji.....	11

6.3.	Sertificēšanas galveno elementu transponēšana.....	11
6.4.	Informācijas publicēšana par sertificētiem saņēmējiem.....	11
6.5.	Sertificēšanas iestādes	11
6.6.	Drošības pasākumi	12
7.	Eksports pēc sūtījuma veikšanas	12
8.	Sankcijas.....	12
9.	Transponēšanas uzdevumi.....	13
10.	Secinājums	13
	Pielikums	15

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

par Direktīvas 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Eiropas Savienībā, transponēšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. IEVADS

Šīs direktīvas mērķis ir vienkāršot noteikumus un procedūras ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem ES¹, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

Līdz šim pastāvēja neatbilstības dalībvalstu tiesību aktos, kuri attiecas uz tiem ražojumu sūtījumiem Savienībā, kas saistīti ar aizsardzību. Tas varētu kavēt šādu ražojumu apriti un kropļot konkurenci iekšējā tirgū, tādējādi apgrūtinot inovāciju, rūpniecisko sadarbību un konkurētspēju Eiropas Savienības aizsardzības nozarē.

Gaidāms, ka direktīvas īstenošana iznīcinās ar aizsardzību saistīto ražojumu tirdzniecības šķēršļus, veicinās kopīgus ražošanas projektus, padarīs ES aizsardzības nozares uzņēmumus konkurētspējīgākus un dos ieguldījumu vienotā tirgus konsolidācijā. Tādējādi aizsardzības sistēmas integrētājiem būtu iespēja izveidot piegādes ķēdes prognozējamākos apstākļos, palielināt apjomradītus ietaupījumus un optimizēt aizsardzības nozares ražošanas ķēdi. Darbojoties jauniem noteikumiem, nozares MVU var rasties iespējas iekļauties piegādes ķēdē citās dalībvalstīs. Tiktu stiprināta ES aizsardzības rūpniecības un tehnoloģiskā bāze. Direktīvas īstenošana veicinās arī ekonomikas dalībnieku un dalībvalstu administrāciju administratīvā sloga mazināšanu. Palielinātos eksporta kontroles efektivitāte ES, jo dalībvalstu kontroles iestādes varētu pievērst galveno uzmanību visjutīgākajiem sūtījumiem, saglabājot augstu drošības līmeni. Visbeidzot direktīvas īstenošana palielinās nodrošinājumu pret nelegālu sūtījumu risku, veicinot reeksporta izsekojamību un ziņošanu par to, kā arī uzlabojot savstarpējo uzticēšanos ar līdzīgi domājošām trešām valstīm.

Dalībvalstīm bija jātransponē direktīva ne vēlāk kā līdz 2011. gada 30. jūnijam un jāsāk to piemērot no 2012. gada 30. jūnija. Ar direktīvas 14. pantu izveidoja komiteju, kura sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kurai ir noteikta nozīme direktīvas nebūtisku elementu (piemēram, pielikuma) grozīšanā. Komiteja palīdz Komisijai atbalstīt dalībvalstis direktīvas transponēšanas un īstenošanas procesā.

Ar šo ziņojumu tiek īstenots direktīvas 17. panta 1. punkts, kurā paredzēts, ka Komisija iesniedz ziņojumu par direktīvas transponēšanu dalībvalstīs. Šo ziņojumu izstrādāja, pamatojoties uz valstu juridiskajiem dokumentiem, ar kuriem transponē direktīvu un kurus iesniedz Komisijai (visi minētie dokumenti ir pieejami pielikumā), un tajā ietverta pirmā norāde par turpmākajiem uzdevumiem.

¹ Direktīvā minēti „sūtījumi Kopienā”. Pēc Līguma par Eiropas Savienības darbību pieņemšanas (terminu) „Kopiena” aizstāj ar „Savienība”.

2. TRANSPONĒŠANA DALĪBVALSTĪS

Lai gan direktīvā bija paredzēts vairāk nekā divus gadus ilgs transponēšanas laikposms pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, tomēr dažām dalībvalstīm savlaicīga transponēšana, šķiet, radīja grūtības.

No vairākuma dalībvalstu (20) Komisija saņēma oficiālu paziņojumu par valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē direktīvu (sīkāka informācija pielikumā). Citas dalībvalstis informēja Komisiju par to, ka procedūra ir beigu posmā.

Pret dalībvalstīm, kas nepaziņoja par tiesību aktiem, ar kuriem transponē direktīvu, Komisija saskaņā ar LESD 258. pantu sāka pārkāpuma procedūras par nepaziņošanu. Pašlaik 7 dalībvalstis vēl nav paziņojušas par transponēšanu. 1 dalībvalsts ir paziņojusi daļēji.

3. DIREKTĪVAS DARBĪBAS JOMA: AR AIZSARDZĪBU SAISTĪTI RAŽOJUMI

Šo direktīvu piemēro ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, kā izklāstīts pielikumā, kurš ir jau divas reizes grozīts, proti, ar Komisijas 2010. gada 22. novembra Direktīvu 2010/80/ES² un Komisijas 2012. gada 22. marta Direktīvu 2012/10/ES³.

Šie grozījumi bija paredzēti direktīvas 13. panta 1. punktā, kurā noteikts, ka Komisija atjaunina direktīvas pielikumā iekļauto ar aizsardzību saistīto ražojumu sarakstu, lai tas pilnīgi atbilstu Eiropas Savienības Kopējam militāro preču sarakstam.

Minēto Eiropas Savienības Kopējo militāro preču sarakstu pieņēma saistībā ar Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli⁴. Šajā kopējā nostājā dalībvalstīm ir paredzēts pienākums nodrošināt, ka valsts tiesību akti ļauj tām kontrolēt ES Kopējā militāro preču sarakstā minēto tehnoloģiju un ekipējuma eksportu. Saskaņā ar Kopējo nostāju ES Kopējais militāro preču saraksts var tikt izmantots kā atsauce dalībvalstu militārās tehnoloģijas un ekipējuma sarakstos, taču tos tieši neaizvieto.

Padome to atjaunina reizi gadā, parasti grozot munīcijas sarakstu, ko pieņēma saistībā ar Vasenāras Vienošanos par konvencionālo ieroču un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontroli⁵, kas ietver 22 galvenās pozīcijas attiecībā uz militāram lietojumam izstrādātām precēm, tostarp noteiktas preces tādās kategorijās kā (bet ne tikai) kājnieku ieroči un viegie ieroči (un to munīcija), tanki un citi bruņoti kaujas transportlīdzekļi, kaujas kuģi (virsūdens vai zemūdens), bruņotas ierīces/aizsargierīces, lidaparāti un bezpilota lidaparāti u. c.

² OV L 308, 24.11.2010., 11. lpp.

³ OV L 85, 24.3.2012., 3. lpp.

⁴ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

⁵ Vasenāras Vienošanos veido 41 valsts ar sekretariātu Vīnē. Tās mērķis ir dot ieguldījumu reģionālajā un starptautiskajā drošībā, veicinot pārredzamību un atbildīgāk izturoties pret konvencionālajiem ieročiem un divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, novēršot to destabilizējošu uzkrāšanos.

4. IEPRIEKŠĒJAS ATĻAUJAS PRINCIPS

4.1. Ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem starp dalībvalstīm jāsaņem iepriekšēja atļauja...

Direktīvā noteikts, ka ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem starp dalībvalstīm jāsaņem iepriekšēja atļauja (licence) (4. pants). Sūtījumu definē šādi: „Ar aizsardzību saistītā ražojuma nosūtīšana vai pārvietošana, kas notiek starp piegādātāju un saņēmēju citā dalībvalstī.” Licence ir dalībvalsts iestādes piešķirta atļauja piegādātājiem nosūtīt ar aizsardzību saistītos ražojumus saņēmējam citā dalībvalstī.

Visas dalībvalstis, kuras ir pilnīgi vai daļēji transponējušas direktīvu, iekļāva iepriekšējas atļaujas prasību savas valsts tiesību aktos.

4.2. ... bet iespējami izņēmumi

4.2.1. *Sūtījumi uz vai no valstu iestādēm un bruņotiem spēkiem, starptautisku organizāciju sūtījumi vai sūtījumi sadarbības programmām bruņojuma jomā*

Dalībvalstis drīkst ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus atbrīvot no iepriekšējas atļaujas prasības, ja piegādātājs vai saņēmējs ir valsts struktūra vai ja bruņoto spēku vienība, Eiropas Savienība, NATO, SAEA vai cita starpvaldību organizācija veic piegādi savu funkciju izpildes nolūkā. Sūtījumus, kuri ir nepieciešami, īstenojot dalībvalstu savstarpējās sadarbības programmas bruņojuma jomā, arī drīkst atbrīvot no minētās prasības (4. panta 2. punkts).

Šādus izņēmumus valsts tiesību aktos iekļāva Bulgārija, Čehijas Republika (tikai bruņoto spēku vai sadarbības programmu gadījumā), Vācija (tikai valsts iestāžu un bruņoto spēku gadījumā), Igaunija, Grieķija, Francija, Lietuva, Ungārija (izņemot sadarbības programmas), Malta, Nīderlande, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija.

4.2.2. *Sūtījumi, kas saistīti ar humāno palīdzību un ārkārtas situācijām*

Turklāt dalībvalstis var ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus atbrīvot no iepriekšējās atļaujas prasības, ja sūtījumi ir saistīti ar humāno palīdzību dabas katastrofas gadījumā vai ir ziedojums ārkārtas situācijā.

Šādus izņēmumus valsts tiesību aktos iekļāva Bulgārija, Igaunija, Grieķija, Spānija, Francija, Lietuva, Ungārija, Malta, Austrija, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija.

4.2.3. *Sūtījumi remontam, tehniskai apkopei, izstādei vai demonstrēšanai*

Tā kā direktīvas mērķis ir būtiski samazināt licencēšanas iestāžu un aizsardzības nozares administratīvo slogu ES, dalībvalstis drīkst ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus atbrīvot no iepriekšējas atļaujas prasības, ja tie ir nepieciešami remontam, tehniskai apkopei, izstādei, demonstrēšanai vai izmantošanai pēc tam.

Šādus izņēmumus valsts tiesību aktos iekļāva Bulgārija, Igaunija, Grieķija, Francija, Malta, Austrija, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija.

4.2.4. Papildu izņēmumi

Direktīvā Komisija tiek pilnvarota pēc dalībvalsts pieprasījuma vai savas ierosmes iekļaut papildu izņēmumus, ja sūtījums notiek apstākļos, kas neietekmē sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, ja prasība saņemt iepriekšēju atļauju ir kļuvusi nesavienojama ar dalībvalsts starptautiskajām saistībām pēc šīs direktīvas pieņemšanas vai sūtījums ir vajadzīgs starpvaldību sadarbībai.

Pašlaik Komisija nav saņēmusi šādu pieprasījumu un nav arī konstatējusi īpašu vajadzību noteikt papildu izņēmumus.

4.3. Caurvešanas un ievēšanas licences ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, kurus ievē dalībvalsts teritorijā vai kuri šķērso to

Viens no direktīvas jauninājumiem ir tādu licenču atcelšana, kuras paredzētas „caurvešanai” un „ievēšanai”, t. i., ar aizsardzību saistīto ražojumu transportēšanai cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm, kuras nav izcelsmes vai saņēmējas dalībvalstis, neskarot to noteikumu piemērošanu, kas ir vajadzīgi sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības apsvērumu dēļ, piemēram, *inter alia* transportēšanas drošības noteikumi. Tas nozīmē, ka ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem ES iekšienē pietiek ar vispārīgo, globālo vai atsevišķo licenci no izcelsmes dalībvalsts (sk. turpmāk 5. punktu).

Visās dalībvalstīs, kuras ir transponējušas direktīvu, sūtījumiem ES iekšienē netiks prasītas caurvešanas un ievēšanas licences, izņemot direktīvā paredzētos izņēmumus. Piemēram, Vācija prasīs vispārīgo licenci tikai attiecībā uz kaujas ieroču ievēšanu un caurvešanu. Nīderlande izveidos iepriekšējas paziņošanas sistēmu. Ungārija prasīs caurvešanas licenci tikai attiecībā uz konkrētām ražojumu kategorijām un saglabās ievēšanas licences.

Gaidāms, ka šīs licenču skaita un ar tām saistīto administratīvo procedūru samazinājums ievērojami vienkāršos ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus ES iekšienē, samazinās administratīvās prasības uzņēmumiem un uzlabos dalībvalstu piegādes drošību.

4.4. Komponenti

Direktīvā īpašu vietu ieņem ar aizsardzību saistīto ražojumu komponenti. Daudzi darījumi starp ES uzņēmumiem, kas saistīti ar aizsardzību, attiecas uz komponentiem, kurus piegādātājs (bieži MVU) sūta integrētajam, kas saņemto komponentu integrē lielākā apakšsistēmā (piemēram, sonārā) vai lielākā sistēmā (piemēram, zemūdenē). Integrētajuzņēmumi parasti ražo lielas ieroču sistēmas, kurās integrē komponentus, ko saņem no piegādātāja, kurš, iespējams, atrodas citā dalībvalstī (piemēram, lidaparātā integrējamās savienotājkārtas).

Lai gan direktīvā komponenti nav oficiāli definēti, 4. panta 7. punktā noteikts, ka dalībvalstis paredz noteikumus un nosacījumus sūtījumu licencēm attiecībā uz komponentiem, pamatojoties uz sūtījuma jutīguma novērtējumu, ņemot vērā cita starpā komponentu īpašības saistībā ar ražojumiem, kuros tos integrēs, un saistībā ar visiem gatavo ražojumu gala izmantojuma veidiem, kas var radīt pamatu šaubām, un komponentu nozīmīgumu saistībā ar ražojumiem, kuros tos integrēs.

Izņemot gadījumus, kad dalībvalstis uzskata komponentu sūtījumus par jutīgiem, tās atturas no komponentu eksporta ierobežojumiem, ja saņēmējs iesniedz deklarāciju par izmantojumu, ar ko apliecina, ka komponenti, uz kuriem attiecas sūtījumu licence, ir integrēti vai tiks

integrēti saņēmēja paša ražojumos, tāpēc vēlāk minētos komponentus nebūs iespējams pārvest vai eksportēt, izņemot tehniskās apkopes vai remonta nolūkā (4. panta 8. punkts).

Dalībvalstis, kuras ir pilnībā transponējušas direktīvu, ņēma vērā šos noteikumus pieņemtajos valsts tiesību aktos.

5. VISPĀRĪGAS, GLOBĀLAS UN ATSEVIŠKĀS SŪTĪJUMU LICENCES

5.1. Trīs sūtījumu licenču veidi

Lielākajā daļā dalībvalstu pirms direktīvas pieņemšanas atsevišķās licences bija visizplatītākais administratīvais rīks. Pirms katra sūtījuma bija jāsaņem atsevišķa atļauja ar attiecīgajām procedūrām un izmaksām. Šā iemesla dēļ direktīvā paredzētas divas jaunas licenču kategorijas — vispārīgās un globālās licences —, kuras vienkāršos ar sūtījumiem saistītās procedūras. Ieviešot šos jaunos licenču veidus, Eiropas aizsardzības nozare varēs izmantot efektīvu, netraucētu un uzticamu piegādes ķēdi, saņemot iekārtas no citas dalībvalsts.

Visas dalībvalstis, kuras ir transponējušas direktīvu, integrēja savos tiesību aktos trīs licenču veidus — vispārīgās, globālās un atsevišķās licences — kopā ar direktīvā paredzētajiem saistītajiem nosacījumiem.

5.2. Vispārīgās sūtījumu licences

5.2.1. Piegādātāji, kuri varēs izmantot vispārīgās sūtījumu licences

Vispārīgās sūtījumu licences ļauj piegādātājam, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, veikt licencē minēto ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus to saņēmēju kategorijām, kuri atrodas citā dalībvalstī (5. pants). Piegādātājiem vai nu jāpilda noteikumi un nosacījumi, kas attiecināti uz vispārīgo sūtījumu licenci, vai jāpieprasa globālā vai atsevišķā licence.

Publicējot vispārīgo licenci, sūtījuma veikšanai nav nepieciešams atsevišķs pieprasījums. Tā ļauj piegādātājiem, kuri izpilda šos nosacījumus, sūtīt ražojumus šajā posmā bez papildu formalitātēm. Dalībvalstis kontrolēs sūtījumus *ex post*.

Šīs licences veids pašos pamatos vienkāršos procedūras piegādātājiem, kas veic mazāk jutīgus sūtījumus. Tas ļaus dalībvalstīm pievērst galveno uzmanību jutīgāku sūtījumu kontroles pasākumiem, jo par visiem darījumiem nebūs jāveic katra atsevišķā gadījuma analīze.

5.2.2. To saņēmēju kategorijas, kuri saņem ar aizsardzību saistītos ražojumus ar vispārīgo sūtījumu licenci

Vispārīgās sūtījumu licencēs jānosaka to saņēmēju kategorijas, kuri atrodas citā dalībvalstī. Šīs saņēmēju kategorijas ietver „sertificētus uzņēmumus”, dalībvalsts bruņotos spēkus vai līgumslēdzēju iestādi aizsardzības jomā, kura iepirkumu veic ekskluzīvām dalībvalsts bruņoto spēku vajadzībām. Vispārīgās sūtījumu licences izmanto arī tad, ja sūtījums paredzēts demonstrējumam, novērtēšanai un izstādei vai tehniskai apkopei un remontam, ja saņēmējs ir ar aizsardzību saistīto ražojumu sākotnējais piegādātājs (5. panta 2. punkts).

Tomēr direktīvā paredzēts, ka dalībvalstis var paplašināt šīs saņēmēju kategorijas vai papildināt ar sūtījumiem, kas paredzēti citiem nolūkiem.

Vispārīgās licences būs pieejamas visās dalībvalstīs, kuras ir pilnīgi transponējušas direktīvu attiecībā uz iepriekš minētajām kategorijām. Tādējādi Slovēnijā vispārīgās licences paredzētas tikai bruņotajiem spēkiem vai sertificētiem saņēmējiem, bet citos gadījumos tiks piemērots izņēmums no licences; arī Spānijā vispārīgās licences paredzētas sūtījumiem, kuri saistīti ar NATO un *NAMSA* operācijām; Bulgārijā, Grieķijā, Kiprā un Maltā vispārīgās licences paredzētas 5. panta 3. punktā minētajām sadarbības programmām.

5.2.3. To ar aizsardzību saistīto ražojumu veidi, kurus drīkst sūtīt ar vispārīgo sūtījumu licenci

Dalībvalstīm ir tiesības noteikt sūtījumu licences veidu ar aizsardzību saistītiem ražojumiem vai ar aizsardzību saistīto ražojumu kategorijām (4. panta 5. punkts).

Vairākas dalībvalstis, piemēram, Igaunija, Spānija, Francija, Kipra, Nīderlande un Portugāle, Komisijai jau ir iesniegušas savu vispārīgo licenču sarakstu. Tomēr dalībvalstīm ne vēlāk kā 2012. gada 30. jūnijā, t. i., direktīvas īstenošanas termiņā jāpublicē saraksti ar ražojumu klāstu un citiem vispārīgās licences nosacījumiem.

5.2.4. Reģistrācija pirms vispārīgās sūtījumu licences pirmās izmantošanas

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par reģistrāciju pirms vispārīgās sūtījumu licences pirmās izmantošanas (5. panta 4. punkts). Piemēram, Bulgārija, Čehijas Republika, Spānija, Francija, Grieķija, Austrija, Malta, Nīderlande, Portugāle un Slovēnija iekļāva šo prasību tiesību aktos.

Turklāt piegādātājiem laikus jāinformē to dalībvalstu kompetentās iestādes, no kuru teritorijas tie vēlas pārvietot ar aizsardzību saistītos ražojumus, par nodomu pirmo reizi izmantot vispārīgo sūtījumu licenci (8. panta 2. punkts). Vairākas valstis, piemēram, Grieķija, Francija, Kipra, Latvija, Austrija, Slovēnija, Slovēnija un Zviedrija, pieprasīs minēto reģistrāciju.

Dalībvalstis var noteikt, kādu papildu informāciju drīkst pieprasīt par tiem ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, kurus pārvieto saskaņā ar vispārīgo sūtījumu licenci. Ar šā noteikuma palīdzību dalībvalstis var noteikt piegādātājus, kuri faktiski izmanto vispārīgās licences, lai kompetentā iestāde vajadzības gadījumā varētu pārbaudīt piegādātāja darījumu uzskaiti.

5.3. Globālās sūtījumu licences

Globālā sūtījumu licence ir iepriekšēja atļauja, kuru uz trīs gadu termiņu, ko dalībvalsts var pagarināt, piešķir dalībvalsts iestāde atsevišķam piegādātājam pēc pieprasījuma konkrētu ražojumu sūtīšanai konkrētiem saņēmējiem bez daudzuma ierobežojuma (6. pants). Globālās sūtījumu licences ir vienkāršotas, jo tās neattiecas uz vienu sūtījumu, bet var izmantot vairākiem sūtījumiem ilgākā laikposmā. Tās ir īpaši lietderīgas, veicot regulārus sūtījumus pastāvīgiem klientiem, vai MVU gadījumā, kad ražojumu skaits ir neliels.

Pieredze noteiktās dalībvalstīs liecina, ka globālās licences ievērojami vienkāršo nosūtīšanu. Piemēram, kad 2002. gadā Francija ieviesa globālās licences, pamatojoties uz iesaistīto uzņēmumu sarakstu (īpaši vēršoties pie MVU), pirmās 35 izsniegtās licences aizstāja 1250 atsevišķās licences, tādējādi būtiski samazinot birokrātiju.

Kā noteikts direktīvā, globālās sūtījumu licences būs pieejamas visās dalībvalstīs, kuras ir transponējušas direktīvu. Komisijai nav informācijas par to, uz kurām ražojumu kategorijām attieksies globālās licences.

5.4. Atsevišķās sūtījumu licences

Atsevišķā sūtījumu licence ir atļauja, kuru piešķir dalībvalsts iestāde atsevišķam piegādātājam vienam sūtījumam un konkrētam ražojumu daudzumam. Tā jāizmanto tikai 7. pantā noteiktajos gadījumos: ja tā attiecas tikai uz vienu sūtījumu, ja tas ir vajadzīgs dalībvalsts būtisko drošības interešu aizsardzībai vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ vai ja tas ir vajadzīgs dalībvalstu starptautisko pienākumu un saistību izpildei. Atsevišķās sūtījumu licences drīkst izmantot arī tad, ja dalībvalstij ir nopietni iemesli uzskatīt, ka piegādātājs nespēs izpildīt visus noteikumus un nosacījumus, kas nepieciešami, lai tam piešķirtu globālo sūtījumu licenci.

Tāpēc kritēriji, kuri ļauj piešķirt atsevišķās sūtījumu licences, ir ierobežojoši. Atsevišķās sūtījumu licences paredzēts saglabāt tikai dažiem gadījumiem. Turpmāk gaidāms, ka lielākā daļa sūtījumu ES iekšienē notiks ar vispārīgām un globālām licencēm, bet atsevišķās licences tiks izsniegtas tikai visjutīgākajām precēm.

Komisijai nav informācijas par to, uz kurām ražojumu kategorijām attieksies atsevišķās licences.

5.5. Informācija, ko sniedz piegādātāji

Piegādātāji sniedz informāciju saņēmējiem un iestādēm, kā arī veic attiecīgu sūtījumu uzskaiti, lai vienkāršotu nepieciešamo kontroli.

Visas dalībvalstis, kuras ir pilnīgi transponējušas direktīvu, iekļāva noteikumus par informāciju, ziņojumu sniegšanu un uzskaites veikšanu valsts tiesību aktos. Piemēram, piegādātājiem Spānijā un Nīderlandē jāsniedz informācija attiecīgajām iestādēm reizi sešos mēnešos un piegādātājiem Ungārijā — reizi trīs mēnešos. Attiecībā uz uzskaites vešanu šis laikposms svārstās no 3 gadiem Zviedrijā līdz 7 gadiem Īrijā un Kiprā, un līdz pat 10 gadiem Bulgārijā un Francijā.

5.6. Licencēšanas iestādes

Dažādās dalībvalstīs licencēšanu veic dažādas iestādes, ne tikai Aizsardzības ministrija, kā tas ir Portugālē vai Francijā, bet arī tādas iestādes kā Tirdzniecības licencēšanas birojs Ungārijā, Ekonomisko lietu ministrija Nīderlandē vai Neizplatīšanas un eksporta kontroles aģentūra Zviedrijā.

6. SAŅĒMĒJU ZIŅĒMUMU SERTIFICĒŠANA

6.1. Sertificēšanas mērķis

Sertificēšana ir viens no direktīvas galvenajiem elementiem un ievieš jaunu pieeju ar aizsardzību saistīto sūtījumu kontroles sistēmā. Saņēmēju sertifikēšanas mērķis ir noteikt, vai tie ir pietiekami uzticami, lai saņemtu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus ar vispārīgo sūtījumu licenci, kas publicēta citā dalībvalstī. Šis pasākums paredzēts uzticības veidošanai un kā rīks *ex post* kontroles stiprināšanai. Tādējādi tiks mazināts nelegālu sūtījumu risks un veicināta to ar aizsardzību saistīto ražojumu izsekojamība, kuri nosūtīti ar vispārīgo sūtījumu licenci.

6.2. Sertificēšanas kritēriji

Direktīvā paredzēti kopēji sertifikēšanas kritēriji visā ES (9. panta 2. punkts). Sertificēšanas mērķis ir sniegt dalībvalstīm un piegādātājiem „garantijas” attiecībā uz saņēmējuzņēmumu pieredzi aizsardzības jomā, atbilstību attiecīgām tiesiskām prasībām (jo īpaši reeksporta jomā) un iekšējo kontroles programmu un struktūras uzticamību un kvalitāti. Proti, sertifikēšana apliecina, ka tiek īstenoti atbilstoši riska novēršanas pasākumi, lai aizsargātu preces, tostarp nemateriālo īpašumu (tehnoloģijas, zinātību, programmatūru u. c.).

Lai iekļautu šos noteikumus, dalībvalstīs jāizstrādā jauns tiesisks un institucionāls regulējums. Lai veicinātu direktīvas transponēšanu, Komisija pieņēma 2011. gada 11. janvāra Ieteikumu 2011/24/ES par aizsardzības uzņēmumu sertifikēšanu saskaņā ar 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/43/EK⁶, kurā paredzētas sertifikēšanas kritēriju vadlīnijas. Tā galvenais mērķis ir nodrošināt, lai dalībvalstis vienoti interpretētu un piemērotu sertifikēšanas kritērijus ar nolūku, piemēram, ātrāk savstarpēji atzīt minētos sertifikātus. Ieteikumā dalībvalstis tiek aicinātas to sākt piemērot vēlākais 2012. gada 30. jūnijā.

6.3. Sertificēšanas galveno elementu transponēšana

Saskaņā ar iesniegtajiem transponēšanas valsts pasākumiem dalībvalstis, kuras ir pilnībā transponējušas direktīvu, ievieša nepieciešamos elementus saņēmēju sertifikēšanai aizsardzības jomā. Minētās dalībvalstis iecēla kompetentās iestādes, kā paredzēts 9. panta 1. punktā, un noteica 9. panta 2. punktā minētos uzticamības kritērijus. Kopumā valstu tiesību aktos paredzēta citās dalībvalstīs pieņemto sertifikātu atzīšana (9. panta 6. punkts). Turklāt dalībvalstis, kuras ir pilnīgi transponējušas direktīvu, ievieša vajadzīgos mehānismus, lai uzraudzītu atbilstību sertifikēšanas kritērijiem un piemērotu 9. panta 5. un 7. punktā paredzētos vajadzīgos koriģējošos pasākumus.

6.4. Informācijas publicēšana par sertificētiem saņēmējiem

Dalībvalstīm jāpublicē un regulāri jāatjaunina sertificēto saņēmēju saraksts un jāinformē Komisija, Eiropas Parlaments un citas dalībvalstis. Paredzēts arī, ka Komisija publisko savā tīmekļa vietnē dalībvalstu sertificēto saņēmēju centrālā reģistra datus (9. panta 8. punkts).

Šajā nolūkā Komisija izveidoja datubāzi *CERTIDER*. Šī sistēma tika izstrādāta sadarbībā ar speciālu darba grupu, kurā bija dalībvalstu pārstāvji. Sistēmu pārbaudīja un apstiprināja dalībvalstu pārstāvji, kuri ievadīs reģistrā informāciju par sertificētajiem saņēmējuzņēmumiem. *CERTIDER* ir pieejama šādā adresē <http://www.ec.europa.eu/enterprise/sectors/defence/certider/>.

6.5. Sertificēšanas iestādes

Dalībvalstis norāda kompetentās iestādes, kas veic to ar aizsardzību saistīto ražojumu saņēmēju sertifikēšanu, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā un saņem ražojumus ar vispārīgām sūtījumu licencēm, ko publicējušas citas dalībvalstis.

Dažādās dalībvalstīs sertifikēšanu veic dažādas iestādes, ne tikai Aizsardzības ministrija, kā tas ir Grieķijā, Francijā, Slovēnijā un Portugālē, bet arī Rūpniecības ministrija Čehijas Republikā un Spānijā, Ekonomikas ministrija Austrijā, Nīderlandē, Slovākijā un Lietuvā.

⁶ OV L 11, 15.1.2011., 62. lpp.

6.6. Drošības pasākumi

Direktīvā piedāvāta iespēja provizoriski apturēt vispārīgo sūtījumu licenci attiecībā uz sertificētu saņēmēju citā dalībvalstī konkrētos specifiskos gadījumos un konkrētos apstākļos (15. pants). Tajā arī paredzēts mehānisms, lai informētu citas dalībvalstis un Komisiju.

Vairākas dalībvalstis, piemēram, Bulgārija, Īrija, Grieķija, Spānija, Kipra, Malta, Austrija, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija, nolēma iekļaut šos noteikumus valsts tiesību aktos.

7. EKSPORTS PĒC SŪTĪJUMA VEIKŠANAS

Ar aizsardzību saistīto ražojumu eksportu reglamentē Padomes Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP noteikumi. Direktīvā skaidri noteikts, ka tā neietekmē dalībvalstu izvēles tiesības ar aizsardzību saistīto ražojumu eksporta politikas jomā (1. panta 2. punkts).

Tomēr sūtījumu licences drīkst ietvert specifiskus ierobežojumus eksportam uz trešām valstīm. Šajā saistībā 4. panta 6. punktā noteikts, ka dalībvalstis paredz visus noteikumus un nosacījumus sūtījumu licencēm, tostarp jebkādu ierobežojumu attiecībā uz tādu ražojumu eksportu fiziskām vai juridiskām personām trešās valstīs, kas saistīti ar aizsardzību, cita starpā ņemot vērā apdraudējumu, ko sūtījums rada saistībā ar cilvēktiesību aizsardzības, miera, drošības un stabilitātes nodrošināšanu.

Dalībvalstīm jānodrošina, ka ar aizsardzību saistīto ražojumu saņēmēji — ja uz šādiem ražojumiem attiecas eksporta ierobežojumi —, piesakoties eksporta licencei, apstiprina savas valsts kompetentajām iestādēm, ka tie ir izpildījuši šo ierobežojumu noteikumus, tostarp vajadzības gadījumā saņemot nepieciešamo atļauju no izcelsmes dalībvalsts (10. pants). Dalībvalstis, kuras ir pilnībā transponējušas direktīvu, iekļāva šos noteikumus valsts tiesību aktos.

Dalībvalstīm jānodrošina, ka, kārtojot eksporta formalitātes muitas iestādē, eksportētājs sniedz apliecinājumu par jebkādas vajadzīgās eksporta licences saņemšanu (11. panta 1. punkts). Visās dalībvalstīs, kuras ir transponējušas direktīvu, ir ieviestas vajadzīgās muitas procedūras.

Vairākas dalībvalstis, piemēram, Bulgārija, Īrija, Grieķija, Kipra, Ungārija, Portugāle vai Slovēnija, izmantoja 11. panta 2. punktā noteikto iespēju ne vairāk kā uz 30 dienām apturēt eksportu no savas teritorijas.

Dalībvalstīm, kurās paredzēts, ka ar aizsardzību saistīto ražojumu eksporta muitas formalitātes var veikt tikai konkrētās muitas iestādēs, jāinformē Komisija par attiecīgajām muitas iestādēm (11. panta 4. punkts). Komisijai jāpublicē šī informācija *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*. Pašlaik Bulgārija, Grieķija un Zviedrija izmanto šo iespēju savos tiesību aktos.

8. SANKCIJAS

Visbeidzot dalībvalstis ir paredzējušas noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti šīs direktīvas īstenošanai (16. pants). Iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas ir vērtīgi pasākumi, kas vajadzīgi turpmākai savstarpējas uzticības un palāvības veidošanai starp dalībvalstīm, un tām jābūt pietiekamām, lai

nodrošinātu direktīvas noteikumu izpildi, jo īpaši atbilstību kopējiem sertifikācijas kritērijiem un ar aizsardzību saistīto ražojumu turpmākas izmantošanas ierobežojumiem pēc sūtījuma veikšanas.

Visas dalībvalstis, kuras ir transponējušas direktīvu, iekļāva valsts tiesību aktos noteikumus par sankcijām. Sankcijas ietver vai nu administratīvu soda naudu (Ungārijā un Čehijas Republikā), vai administratīvu soda naudu apvienojumā ar brīvības atņemšanu (Īrijā, Maltā un Zviedrijā).

9. TRANSPONĒŠANAS UZDEVUMI

Kā iepriekš norādīts, visās dalībvalstīs vēl jāveic šādi uzdevumi — jāpabeidz transponēšana un, galvenais, jānodrošina pienācīga direktīvas īstenošana. Tā rezultātā tiks vienkāršoti ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtīšanas noteikumi un procedūras Eiropas Savienībā un attiecīgi nodrošināta aizsardzības nozares iekšējā tirgus pienācīga darbība.

Lai gan direktīvas pielikumam vienmēr jābūt tādām pašām kā Eiropas Savienības Kopējam militāro preču sarakstam, praksē pielikuma grozīšanas procedūra aizņem vismaz septiņus mēnešus. Attiecīgi vismaz septiņus mēnešus gadā tas atšķiras no Eiropas Savienības Kopējā militāro preču saraksta. Turklāt dalībvalstīm jātransponē Komisijas direktīva, ar ko groza pielikumu, un tāpēc jāveic valsts likumdošanas vai administratīva procedūra. Tādējādi var uzskatīt, ka valsts tiesību akti, ar ko transponē pielikumu, nekad nebūs tādi paši kā Eiropas Savienības Kopējais militāro preču saraksts, ko tobrīd piemēro, izņemot gadījumus, kad dalībvalstis transponē Eiropas Savienības Kopējo militāro preču sarakstu uzreiz, negaidot pielikuma grozījumus. Šīs neatbilstības rada tiesiskas un administratīvas atšķirības valstu iestādēm un ar aizsardzību saistītiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā un ir pretrunā likumdevēja nodomam noteikt stingru atbilstību starp direktīvas pielikumu un Eiropas Savienības Kopējo militāro preču sarakstu.

Komisija uzskata, ka jāvienkāršo direktīvas pielikuma un Eiropas Savienības Kopējā militāro preču saraksta saskaņošanas procedūra. Komisija sadarbībā ar Padomi un Eiropas Parlamentu turpinās analizēt šo jautājumu.

10. SECINĀJUMS

Direktīvu 2009/43/EK piemēro iekšējā tirgus jomai, uz kuru līdz šim bieži attiecās dalībvalstu izņēmumi drošības apsvērumu dēļ. Direktīva dos ieguldījumu iekšējā tirgus stiprināšanā, administratīvā sloga samazināšanā, ES aizsardzības ražošanas bāzes stiprināšanā un integrācijas un piegādes drošības palielināšanā. Tā uzlabos arī eksporta kontroles efektivitāti, ņemot vērā dalībvalstu drošības mērķus.

Direktīvas transponēšana lielākajā daļā valstu ir būtisks solis uz aizsardzības ražojumu iekšējā tirgus integrāciju. Laicīga transponēšana radīja problēmas dalībvalstīm. Tomēr transponēšanas apjoms liecina, ka valstu tiesību aktos ir labi integrēti direktīvas galvenie elementi, proti, visā ES saskaņota vienkāršota licencēšanas sistēma, Kopējais militāro preču saraksts, ar ko aizstāj iepriekšējos atšķirīgos munīcijas sarakstus valstu līmenī, un aizsardzības uzņēmumu sertifikācija, kuras rezultātā pieaugusi savstarpēja uzticēšanās un aizsardzības uzņēmumu uzticamības kopīga atzišana.

Komisija ar komitejas atbalstu cieši uzraudzīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu, lai palīdzētu dalībvalstīm šajā procesā un laikus noteiktu vajadzības. Komisija pārskatīs īstenošanu un iesniegs par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei 2016. gada 30. jūnijā⁷.

⁷

Kā paredzēts 17. panta 2. punktā.

Pielikums

Valstu transponēšanas pasākumu saraksts⁸

Dalībvalsts	Komisijai iesniegtais valsts transponēšanas pasākums	Komisijai iesniegtā jaunākā informācija par transponēšanu
Beļģija	-	<p>Briseles reģionā tiesību aktus bija paredzēts nosūtīt Parlamentam 2012. gada aprīlī.</p> <p>Flandrijas reģionā likumdošanas procedūra noslēgta 2012. gada 6. jūnijā.</p> <p>Valonijas reģionā tiesību aktus bija paredzēts nosūtīt Parlamentam 2012. gada aprīlī.</p>
Bulgārija	2011. gada 25. marta Dekrēts Nr. 56 par eksporta kontroli attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar aizsardzību, un divējāda lietojuma precēm.	Pabeigta
Čehijas Republika	2011. gada 20. jūlija likums, ar ko groza Likumu Nr. 38/1994 par militāru preču ārējo tirdzniecību un Likumu Nr. 455/1991, par licencētu tirdzniecību (Tirdzniecības licencēšanas likums), ar grozījumiem, un Likums Nr. 140/1961, Kriminālkodekss, ar grozījumiem.	Pabeigta
Dānija	2011. gada 9. maija Likums Nr. 413, ar ko groza Likumu par ieročiem un sprāgstvielām un Likumu par militāro ekipējumu.	Daļēji pabeigta
Vācija	2011. gada 27. jūlija likums, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem.	Pabeigta

⁸ Dalībvalstu iesniegtie valsts izpildes pasākumi ir pieejami šādā tīmekļa vietnē: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72009L0043:EN:NOT>

Igaunija	2011. gada 12. jūlija Likums par stratēģiskām precēm.	Pabeigta
Īrija	2011. gada Likums (S.I.) Nr. 346 Eiropas Kopienų 2011. gada noteikumi (Ar aizsardzību saistīto ražošanu sūtījumi Kopienā).	Pabeigta
Grieķija	2011. gada 11. novembra Likums Nr. 4028, ar ko groza noteikumus Likumā 2168/1993, ar kuru reglamentē jautājumus, kas skar ieročus, munīciju, sprāgstvielas un spridzināšanas ierīces un citus noteikumus.	Pabeigta
Spānija	Karaļa 17. jūnija Dekrēts 844/2011, ar ko groza Karaļa 12. decembra Dekrētu 2061/2008, ar kuru apstiprina kontroles noteikumus attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar aizsardzības materiāliem, citiem materiāliem un divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām.	Pabeigta
Francija	2011. gada 22. jūnija Likums Nr. 2011-702 par importa un eksporta kontroli attiecībā uz ražošanu, kas saistīti ar aizsardzību, kā arī par šādu sūtījumu vienkāršošanu ES un aizsardzības un drošības tirgu. 2011. gada 9. novembra Dekrēts Nr. 2011-1467 par importu un eksportu ārpus ES un sūtījumiem ES iekšienē attiecībā uz ražošanu, kas saistīti ar aizsardzību. Sekundārie tiesību akti vispārīgu licenču publicēšanai.	Pabeigta
Itālija	-	Likumdošanas procedūra noslēgta 2012. gada 30. maijā, bet nav informācijas par valsts pasākumiem.
Kipra	2011. gada noteikumi par kontrolējamām precēm (ar aizsardzību saistīto ražošanu sūtījumiem Kopienā).	Pabeigta

Latvija	<p>2011. gada 28. jūnija grozījumi Ministru kabineta 2010. gada 20. jūlija Noteikumos Nr. 657 par kārtību, kādā izsniedz vai atsaka izsniegt stratēģiskas nozīmes preču licences un citus ar stratēģiskas nozīmes preču apriti saistītos dokumentus.</p>	Pabeigta
Lietuva	<p>Lietuvas Republikas 2011. gada 11. oktobra likums Nr. XI-1616, ar ko groza Likumu par stratēģisko preču kontroli (Oficiālais Vēstnesis, 2011. gads, Nr. 128-6052).</p> <p>Lietuvas Republikas Kriminālkodekss Nr. VIII-1968 (Oficiālais Vēstnesis, 2000. gads, Nr. 89-2741).</p> <p>Likums, ar ko groza Lietuvas Republikas Kriminālkodeksu, Nr. IX-1495 (Oficiālais Vēstnesis, 2003. gads, Nr. 38-1733).</p> <p>Likums Nr. IX-2511, ar ko groza un papildina Administratīvo pārkāpumu kodeksu (Oficiālais Vēstnesis, 2004. gads, Nr. 166-6060) (turpmāk „Lietuvas Administratīvo pārkāpumu kodekss”).</p> <p>Lietuvas Valsts aizsardzības ministra 2011. gada 7. jūlija Rīkojums Nr. V-766, ar ko groza 2009. gada 29. decembra Rīkojumu Nr. V-1216 par Kopējā militāro preču saraksta apstiprināšanu (Oficiālais Vēstnesis, 2011. gads, Nr. 92-4400).</p> <p>Lietuvas Muitas departamenta ģenerāldirektora 2010. gada 11. jūnija Rīkojums Nr. 1B-393, ar ko groza 2009. gada 25. jūnija Rīkojumu Nr. 1B-351 par muitas iestāžu klasifikatora apstiprināšanu (Oficiālais Vēstnesis, 2010. gads, Nr. 70-3528).</p>	Pabeigta
Luksemburga		Valsts pasākumu pieņemšana parlamentā bija paredzēta

		2012. gada 13. jūnijā.
Ungārija	Valdības 2011. gada 18. augusta Dekrēts Nr. 160/2011 par militārā ekipējuma un pakalpojumu eksporta, importa, sūtīšanas un tranzīta atļaujām un uzņēmumu sertificēšanu.	Pabeigta
Malta	2011. gada 8. novembra Likums par piegādi un pakalpojumiem.	Pabeigta
Nīderlande	2011. gada 30. septembra dekrēts, ar ko groza dekrētu par stratēģisko aprīkojumu. 2011. gada 8. novembra īstenošanas regula par stratēģisko aprīkojumu. 1950. gada 22. jūnija Likums par prasību iesniegšanu par ekonomiskiem pārkāpumiem un to iztiesāšanu Ekonomisko lietu, lauksaimniecības un inovāciju valsts sekretāra 2011. gada 28. oktobra noteikumi par vispārīgo licenču publicēšanu.	Pabeigta
Austrija	2011. gada Ārējās tirdzniecības likums, 2011. gada 28. aprīlis.	Pabeigta
Polija	-	Likumdošanas procedūra turpinās no 2012. gada marta.
Portugāle	2011. gada 22. jūnija Likums 37/2011.	Pabeigta
Rumānija	-	Nav informācijas
Slovēnija	2011. gada 20. jūlija noteikumi par militāro ieroču un ekipējuma ražošanas un tirdzniecības atļaujām un par provizoriskām atļaujām ar aizsardzību saistīto ražojumu importam, eksportam, tranzītam un sūtīšanai.	Pabeigta
Slovākija	2011. gada 19. oktobra Likums par tādu ražojumu tirdzniecību, kas saistīti ar aizsardzību, un par attiecīgu likumu grozījumiem.	Pabeigta

Somija	-	Likumdošanas procedūra noslēgta 2012. gada 14. jūnijā, bet nav informācijas par valsts pasākumiem.
Zviedrija	<p>2011. gada 9. jūnija likums, ar ko groza Likumu par militāro ekipējumu (1992:1300).</p> <p>Muitas noteikumi un pamatnostādnes (TFS 1997:35) par munīciju.</p> <p>Rīkojums SFS 2011:850, ar ko groza Rīkojumu 1992:1303 par militāro ekipējumu.</p>	Pabeigta
Apvienotā Karaliste	2008. gada eksporta kontroles rīkojums.	Apvienotās Karalistes spēkā esošie tiesību akti daļēji atbilst direktīvai.